

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὼς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ἀπόψεις Οὐνίτου Ἐπισκόπου καὶ Οἰκουμενιστοῦ Καθηγητοῦ

Ἐξουνιτισμὸς τῶν Οἰκουμενιστῶν*

Καὶ Οὐνική ἢ λεγομένη Σύνοδος τῆς Κρήτης

Οὐνίτης ψευδεπίσκοπος Γρατιανουπόλεως Δημήτριος Σαλάχας σὲ κείμενο¹ σχετικά μὲ τὴν ψευδοσύνοδο τῆς Κρήτης, ἐνῶ ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρὰ τὴν ἀποδέχεται καὶ τὴν θεωρεῖ ἕνα μεγάλο βῆμα ἐκ πλευρᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὴν ἄλλη ἀσκεῖ σκληρὴ κριτικὴ σ' αὐτήν, διότι, ἐνῶ ὁ Παπισμὸς ρητῶς ἀναγνωρίζει τὴν ἐκκλησιολογικὴ καὶ μυστηριακὴ δομὴ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἢ ψευδοσύνοδος, μὲ τὸ νὰ ἀποκαλέσει τὸν Παπισμὸ ὡς «*ἐτερόδοξη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία καὶ Ὁμολογία μὴ εὑρισκομένη ἐν κοινωσίᾳ μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*», δὲν ἀναγνωρίζει τὴν οὐσιαστικὴ ἔννοια καὶ φύση τοῦ Παπισμοῦ ὡς «Ἐκκλησία», μὲ βάση τὴν ἀποστολικὴ διαδοχὴ καὶ ἐπομένως τὴν ἐκκλησιολογικὴ καὶ μυστηριακὴ του ὑπόσταση καὶ δομὴ. **Γ**ι' αὐτὸ καὶ καλεῖ τὴν Ὁρθόδοξη πλευρὰ νὰ διασαφηνίσει μὲ ποῖα ἐκκλησιολογικὴ βάση διεξάγει τὸν Θεολογικὸ Διάλογο μὲ τὸν Παπισμὸ.

● **Σ**τὸ ἐν λόγῳ κείμενο ἔγραψε: «*Ὡς πρὸς τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία, ἢ Β' Βατικάνειος Σύνοδος σαφῶς διεκήρυξε ὅτι τόσον ἢ ἴδια ὅσον καὶ ἢ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία διατήρησαν, παρὰ τὸν ἱστορικὸ χωρισμὸ*

(*) Βλ. http://aktines.blogspot.com/2018/06/blog-post_356.html. Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἀγγέλου Ἀγγελakoπούλου. Ἐν Πειραιεῖ, 15.6.2018. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΑΧΑΣ, ΟΥΝΙΤΗΣ «ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ» ΓΡΑΤΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, «Ἡ πρόσφατη Πανορθόδοξη Σύνοδος καὶ οἱ διαχριστιανικὲς σχέσεις: Ἀπόφαση τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου: Ἐμπεδώνεται ἡ βούληση διαλόγου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον. Ἐπιπτώσεις στὸ διάλογο μὲ τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία», ἐν περιοδικῷ «*Ἀνοιχτοὶ Ὁρίζοντες*» «*Πανορθόδοξη Σύνοδος καὶ διαχριστιανικὲς σχέσεις*», τ. 1101 (Σεπτέμβριος-Ὀκτώβριος 2016) 6-11, <http://jesuits.gr/wp-content/uploads/2018/01/Τεῦχος-1101.pdf>

τους, τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τῆς ἀποστολικότητας καὶ μυστηριακῆς δομῆς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα τὶς καθιστοῦν ὄντως “Ἐκκλησίες”, ὄργανα ἀγιασμοῦ καὶ σωτηρίας, λόγῳ τῶν Μυστηρίων καὶ ἰδιαιτέρα τῆς Ἱερωσύνης καὶ τῆς Ἀγίας Εὐχαριστίας».

• Σὲ ἄλλο σημεῖο: «**Ἡ** Σύνοδος [ἐννοεῖ τῆς Κρήτης] δὲν χρησιμοποιοεῖ τὸν χαρακτηρισμὸ “σχισματικὲς ἢ αἰρετικὲς χριστιανικὲς κοινότητες”, ἀλλὰ τὶς ἀποκαλεῖ “ἐτερόδοξες Χριστιανικὲς Ἐκκλησίες καὶ Ὁμολογίες” μὴ ἐδρῖσκόμενες ἐν κοινωνίᾳ μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. **Οἱ** ἄλλες λοιπὸν Χριστιανικὲς Ἐκκλησίες, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Καθολικῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, χαρακτηρίζονται ὡς “ἐτερόδοξες”, ὁ δὲ ὅρος “Ἐκκλησία” γίνεται ἀποδεκτὸς “κατὰ τὴν ἱστορικὴ του μόνο ὀνομασία” καὶ ὄχι “κατὰ τὴν ὄντολογικὴν φύσιν” αὐτῆς. **Αὐτὸ** σημαίνει –ἐμμέσως πλὴν σαφῶς– ὅτι δὲν ἀναγνωρίζεται ἡ οὐσιαστικὴ ἔννοια καὶ φύση τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ὡς “Ἐκκλησία” μὲ βάση τὴν ἀποστολικὴ διαδοχὴ καὶ ἐπομένως τὴν ἐκκλησιολογικὴ καὶ μυστηριακὴ αὐτῆς ὑπόσταση καὶ δομὴ. **Ἡ** Καθολικὴ Ἐκκλησία ἔχει τὴν αὐτοσυνειδησία ὅτι “ἐν αὐτῇ” ὑπάρχει (subsistit in) πλήρως ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁμολογεῖ τὴν πίστη τῆς ἀρχαίας ἀδιαίρετης Ἐκκλησίας, ὅπως ὀρίσθηκε στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως, γι’ αὐτὸ καὶ θεωρεῖ ἐαυτὴν “ὀρθόδοξη” κατὰ τὴν πατερικὴ ὀρολογία».

• Ἄλλου: «**Ἡ** Καθολικὴ Ἐκκλησία συνδιαλέγεται ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ μὲ τὴν Ἀδελφὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας ρητῶς ἀναγνωρίζει τὴν ἀποστολικὴ προέλευση, τὴν ἐκκλησιολογικὴ καὶ μυστηριακὴ δομὴ, μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ τὸ αἶσθημα ὑπευθυνότητος καὶ ἐκ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἡ ἀμοιβαία κατανόησις καὶ ἡ συνεργασία τυγχάνουν οὐσιώδεις, “ἵνα μὴ ἐγκοπῆν τινὰ δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ” (Α΄ Κορ. 9, 12)».

• Στὴν συνέχεια λέγει: «**Σ**ημειώνουμε, ὅμως, ὅτι ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία –ἀπὸ καὶ μετὰ τὴν Β΄ Βατικάνειο Σύνοδο– στὶς σχέσεις της πρὸς τὸν λοιπὸν Χριστιανικὸν Κόσμον, καὶ εἰδικότερα μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἐπανεξέτασε τὸν βαθμὸ κοινωνίας στὰ τῆς πίστεως καὶ λατρείας, πὸ ὑπάρχει ἤδη μὲ αὐτὴν, καὶ κατέληξε στὴν ρητὴ ἀναγνώριση τῆς ἐκκλησιολογικῆς καὶ μυστηριακῆς δομῆς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. **Μ**ὲ βάση αὐτὴν τὴν πεποίθησις διεξάγει τὸν Θεολογικὸν Διάλογο μὲ αὐτὴν. **Μ**έλλει νὰ διασαφηνισθεῖ καὶ ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Ὁρθοδόξου πλευρᾶς μὲ ποῖα ἐκκλησιολογικὴ βάση διεξάγει τὸν Θεολογικὸν Διάλογο μὲ τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία. **Αὐτὸ**

δὲν φάνηκε στὶς ἀποφάσεις τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου στὴν Κρήτη, τοῦλάχιστον ὡς πρὸς τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία».

Μέχρι ἐδῶ, λοιπόν, ὅλα βαίνουν καλῶς. Ὁ κ. Σαλάχας οὐνίτης εἶναι καὶ ὡς εἰκὸς ὑποστηρίζει τὰ τοῦ Παπισμοῦ.

* * *

Τὸ θέμα, ὅμως, ἀποκτᾶ μεγάλο ἐνδιαφέρον, ὅταν μελετήσῃ κανεὶς τὴν εἰσήγηση τοῦ κ. **Στυλιανοῦ Τσομπανίδη**² στὸ οἰκουμενιστικὸ Διεθνὲς Συνέδριο³ τῆς Θεσσαλονίκης γιὰ τὴν ψευδοσύνοδο τῆς Κρήτης.

Θὰ διαπιστώσῃ, λοιπόν, τὴν **ταύτιση πνεύματος, σκέψεως καὶ θέσεων τοῦ κ. Τσομπανίδη μὲ τὸν κ. Σαλάχα.**

Ἐνῶ ἀναγνωρίζει τὴν ψευδοσύνοδο, ἀσκεῖ καὶ αὐτὸς σκληρὴ κριτικὴ ἐναντίον τῆς, διότι δὲν ἀπάντησε, ὅπως θὰ ἔπρεπε, στὴν ἐκκλησιολογικὴ πρόκληση. **Τ**ὴν θεωρεῖ μετέωρο βῆμα. **Γ**ι' αὐτὸ τὴν καλεῖ νὰ δώσει μιὰ σαφῆ ἀπάντηση.

• **Ὁ κ. Τσομπανίδης,** μεταξὺ ἄλλων, τόνισε: *«Ἐνῶ, ὅμως, ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος ἀποτελεῖ ἓνα μεγάλο βῆμα ὡς πρὸς τὴν ἐδραΐωση τοῦ οἰκουμενικοῦ διαλόγου, τὸ βῆμα αὐτὸ ἔμεινε μετέωρο. Δὲν μπόρεσε νὰ ἐξηγήσῃ σὲ αὐτοὺς, μὲ τοὺς ὁποίους διαλέγεται, πῶς βιώνει ἡ Ὁρθοδοξία τὴν σχέση τῆς μαζί τους καὶ τί εἶναι αὐτοὶ γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία. Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν λεγόμενη “ἐκκλησιολογικὴ πρόκληση”. Ὑπάρχει ἓνα ἔλλειμμα, ὄχι ὡς πρὸς τὴν κατανόηση τῆς αὐτοσυνειδησίας τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ὡς πρὸς τὸ πῶς τὴν ὑποστηρίζει, πρᾶγμα ποὺ ἐπηρεάζει τὴν θεώρηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς κατάστασης τῶν χριστιανῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ἐδῶ καὶ πολλὰ δεκαετίες διαλέγεται».*

• **Σ**ὲ ἄλλο σημεῖο: *«Ἦρέπει οἱ Ἐκκλησίες νὰ ἀπαντήσουν στὸ ἐρώτημα πῶς κατανοοῦν καὶ ὑποστηρίζουν τὴν ἐκκλησιαστικὴ τους ταυτότητα καὶ πῶς θεωροῦν τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων χριστιανῶν. Γ*ι' αὐτὸ εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη καὶ ὀφείλει σύνολη ἡ Ὁρθοδοξία νὰ δώσει μιὰ ἀπάντηση στοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ τῆς».

2. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΣΟΜΠΑΝΙΔΗΣ Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκουμένη στὸν 21ο αἰῶνα: Ἡ «ἐκκλησιολογικὴ πρόκληση» μετὰ τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στὴν Κρήτη (2016), Εἰσήγηση στὸ 8ο Διεθνὲς Συνέδριο Ὁρθόδοξου Θεολογίας, 27-5-2018, <http://blogs.auth.gr/moschosg/ορθοδοξία-και-οικουμένη-στον-21ο-αἰώνα/>

3. Διεθνὲς Συνέδριο γιὰ τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, http://fanarion.blogspot.gr/2018/05/blog-post_0.html

● **Άλλοῦ:** *«Ἡ Σύνοδος, ὄχι μόνο δὲν ἔλυσε τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ πῆγε κατὰ κάποιον τρόπο καὶ πιὸ πίσω ἀπὸ τὴν πιὸ ἐπίσημη, ἕως τὴν σύγκλησή της, σὲ πανορθόδοξο ἐπίπεδο τοποθέτηση γιὰ τὸ ζήτημα τῆς σχέσης τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας πρὸς τὰ ἐκτὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς ὑφιστάμενα χριστιανικὰ σώματα, ποὺ ἔγινε τὸ 1986 στὴν Γ' Προ-συνοδικὴ Διάσκεψη, μὲ τὰ κείμενα “Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ Οἰκουμενικὴ Κίνηση” καὶ “Σχέσεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον”. Ἡ Γ' Προσυνοδικὴ ἦταν αὐτή, ποὺ ἀσχολήθηκε πολὺ σοβαρὰ μὲ τὸ ἐπίμαχο θέμα, ἂν οἱ ἑτερόδοξοι μποροῦν νὰ ὀνομαστοῦν Ἐκκλησίες. Μετὰ ἀπὸ ἕναν γόνιμο προβληματισμὸ ἡ Διάσκεψη δήλωσε ὁμόφωνα: “Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς οὐσα ἢ μία, ἁγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἔχει πλήρη συνείδησιν τῆς εὐθύνης αὐτῆς διὰ τὴν ἐνότητα τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ἀναγνωρίζει τὴν πραγματικὴν ὑπαρξίν ὄλων τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν” («Σχέσεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας...», §2)».*

● **Στὴν συνέχεια λέγει:** *«Τὸ ἐρώτημα γιὰ τὸ πῶς ἐκλαμβάνονται οἱ ἑτερόδοξοι ἀπὸ τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδο, καθὼς καὶ ὁ βαθμὸς τῆς σχέσης τους μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία παραμένουν ἀδιευκρίνιστα».*

● **Καὶ τέλος:** *«Εἶναι ἰδιαίτερα ἀξιοπρόσεκτο τὸ γεγονὸς ὅτι στὸ πρῶτο κεφάλαιο τῆς “Ἐγκυκλίου”, ποὺ καταπιάνεται μὲ τὴν Ἐκκλησιολογία καὶ σκιαγραφεῖ σὲ γενικὲς γραμμὲς πῶς αὐτοκατανοεῖται σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὑπάρχει ἡ διατύπωση: “Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, πιστὴ εἰς τὴν ὁμόφωνον ταύτην ἀποστολικὴν παράδοσιν καὶ μυστηριακὴν ἐμπειρίαν, ἀποτελεῖ τὴν ἀθθεντικὴν συνέχειαν τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὕτη ὁμολογεῖται εἰς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως καὶ βεβαιοῦται διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας” (πρβλ. «Μήνυμα» §1). Αὐτὴ ἡ ἀντίληψη στηρίζεται στὴ βασικὴ ἐκκλησιολογικὴ θέση ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στὴν φάση τῆς ἐπὶ γῆς στρατεύσεως ἔχει τὴν ἀλήθεια “ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν” (Β' Κορ. 4, 7), δὲν κατέχει τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ μετέχει σὲ αὐτή. Ἀφήνει δὲ οὐσιαστικὰ περιθώρια γιὰ σοβαρὴ ἀντίδοση καὶ ἀμοιβαῖο ἐμπλουτισμὸ. Στὴν πρόταση αὐτὴ ἐντοπίζονται οἱ δύο βασικὲς ὀψεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησιολογίας ἐναρμονισμένες ἐπιτυχῶς. Κινεῖται στὴν διαλεκτικὴ τῆς αὐστηρότητας τῆς “ἀκρίβειας” καὶ στὴν εὐαισθησία τῆς “οἰκονομίας”, στὴν διάκριση τῶν ὁρίων τῆς Ἐκκλησίας σὲ κανονικὰ καὶ χαρισματικά, ποὺ δὲν συμπίπτουν πάντοτε».*

* * *

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω τίθενται κρίσιμα ἐρωτήματα: **Ὁ** κ. Τσομπανίδης προωθεί τὶς παπικὲς καὶ οὐνιτικὲς θέσεις στὸν ὀρθόδοξο χῶρο ἐπεγνωσμένως ἢ ἀνεπιγνώστως; **Ἄν** ἰσχύει ἡ πρώτη περίπτωση, μήπως πρέπει πλέον ἀνοιχτὰ νὰ ὀμιλοῦμε γιὰ ἐκλατινισμό καὶ ἐξουνιτισμὸ τῶν οἰκουμενιστῶν καθηγητῶν τῶν θεολογικῶν σχολῶν; **Μήπως** οἱ θεολογικὲς σχολὲς ἔχουν μεταλλαχθεῖ σὲ οὐνιτικὲς, μὲ σκοπὸ τὴν ἐγκαθίδρυση οὐνιτικοῦ τύπου ψευδοένωσης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Παπισμοῦ;

Ἄς μὴ παραλείψουμε νὰ ἀναφέρουμε ὅτι ὁ πρῶτος διδάξας τὸν ἐξουνιτισμὸ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος.

Αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ δύο τουλάχιστον γεγονότα.

• **α)** Στὴν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς 26ης Μαΐου 2008 εἶναι γραμμένο, ὅτι ἓνα ἅγιο ποτήριο προσέφερε ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ὡς δῶρο στὸ νέο «ἐπίσκοπο» τῶν βυζαντινῆς παραδόσεως Οὐνιτῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριο (Σαλάχα), ποὺ χειροτονήθηκε καὶ ἐνθρονίστηκε προχθὲς Σάββατο (24-5-2008), στὸ ναὸ τὸν ὁποῖο διαθέτουν στὴν ὁδὸ Ἀχαρνῶν.

Κατὰ τὴν ἐνθρονιστήρια ὀμιλία του ὁ νέος «ἐπίσκοπος» τῶν Οὐνιτῶν τῆς Ἑλλάδας, ποὺ πῆρε τὸν τίτλο «Καρκαβίας», μιᾶς παλιᾶς ἐπισκοπῆς στὴν περιοχὴ τῆς σημερινῆς Τυνησίας, σημείωσε ὅτι ἐπισκέφθηκε τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη στὸ ξενοδοχεῖο, ποὺ διέμενε, κατὰ τὴν πρόσφατη ἐπίσκεψή του στὴν Ἀθήνα, καὶ τὸν ἐνημέρωσε γιὰ τὴν ἐκλογή του καὶ ἐκεῖνος τοῦ δώρισε τὸ ἅγιο ποτήριο, τὸ ὁποῖο, ὅπως εἶπε, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν παρόντων, θὰ τὸ χρησιμοποιεῖ σὲ κάθε λειτουργία, τὴν ὁποία θὰ τελεῖ ἀπὸ δῶ καὶ πέρα.

Ὁ κ. Δημήτριος εἶναι ἐκ τῶν στελεχῶν τοῦ Παπισμοῦ, ποὺ συμμετέχουν στὴν Μεικτὴ Ἐπιτροπὴ Θεολογικοῦ Διαλόγου μὲ τοὺς Ὁρθοδόξους καὶ παλιὸς γνώριμος τοῦ κ. Βαρθολομαίου⁴.

• **β)** Ἐπίσης, ἀναφέρουμε τὶς εὐχαριστίες καὶ τὴν διαβεβαίωση τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου πρὸς τὸν ἐπικεφαλῆς τῶν οὐνιτῶν τῆς Οὐκρανίας **Σβιάτοσλαβ Σέβτσουκ** «γιὰ τὴν ὑποστήριξή του πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο γιὰ τὴν διοργάνωση τῆς Συνόδου στὴν Κρήτη»!

Ἐγγραψε σὲ ἐπιστολὴ του ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος: «Ἔχου-

4. Περιοδικὸ Ἐν Συνειδήσει. Οἰκουμενισμός, ἱστορικὴ καὶ κριτικὴ προσέγγιση, ἔκτακτη ἐκδόση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγάλου Μετεώρου, Ἁγία Μετέωρα, Ἰούνιος 2009, σ. 70, http://aktines.blogspot.com/2009/06/blog-post_4784.html

με τὴν εὐχαρίστηση νὰ ἐπωφεληθοῦμε τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσουμε τὴν εἰλικρινή μας ἐγγνωμοσύνη γιὰ τὴν ἐπιστολή σας καὶ γιὰ τὶς ἀδελφικὲς εὐχὲς σας γιὰ τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδο, ἡ ὁποία –μὲ τὴν χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν συνέργια τῶν ἀδελφῶν μας Προκαθημένων καὶ ἱεραρχῶν τῶν Τοπικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο– συνῆλθε στὶς 19 Ἰουνίου καὶ ἐπιτυχῶς ἐτελείωσε στὶς 26 Ἰουνίου 2016 στὴν Ὁρθόδοξη Ἀκαδημία Κρήτης. **Μποροῦμε νὰ σᾶς διαβεβαιώσουμε, Σεβασμιώτατε, ὅτι ἡ δέσμευσή μας στὸν διάλογο μὲ τὴν Ἀδελφή μας Ἐκκλησία ὑπερβαλλόντως ὑποστηρίχθηκε στὶς Συνοδικὲς Ἐπιτροπὲς καὶ ἐπισήμως ἀναφέρεται στὸ τελικὸ ἀνακοινωθέν. Αὐτὴ, κατὰ τὴν ἄποψή μας, εἶναι βεβαίως κρίσιμη γιὰ τὴν ἀξιόπιστη καὶ ἐνωτικὴ μαρτυρία τοῦ Εὐαγγελίου στὸν ταραγμένο κόσμο τῆς ἐποχῆς μας»⁵.**

* * *

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ δικαιωνόμαστε, ὅταν χαρακτηρίζουμε τὴν ψευδοσύνοδο τῆς Κρήτης, ὄχι μόνο ληστρική, αἰρετικὴ καὶ οἰκουμενιστικὴ, ἀλλὰ καὶ οὐνιτικὴ.

□

5. ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Προβληματισμὸς ἀπὸ φιλενωτικὲς ἐνέργειες, 29-8-2016, http://aktines.blogspot.gr/2016/08/blog-post_782.html